

Kolding, vil der, naar der er flest inde, komme til at ligge 1570 Mand og, naar der er færrest, 470, og i det nordlige Jylland vil Styrken, naar den er størst, være 1550 Mand, og naar den er mindst 410 Mand.

Det er altsaa den Styrke, som vi mener det er rigtigt at fordele Landet over, og vi mener, det er rigtigt, bl. a. under Hensyn til, at der kan komme Situationer, hvor en Regering er nødt til at ty til Hjælp fra den væbnede Magt overfor Uroligheder. Socialdemokraterne er enige med os i, at saadanne Situationer kan forekomme. De siger nok: Ja, men vi vil ikke have Soldater til det. Men det Reserverepolit, Socialdemokraterne foreslaar, er det samme som Soldater, det er blot et andet Navn. Det ærede Medlem kan blot spørge det ærede Medlem Hr. P. Munch, saa vil han faa at vide, at det ærede Medlem Hr. P. Munch er fuldkommen enig med mig i, at det kun er et andet Navn for det samme. Disse Reservepolitimænd er Soldater, de faar militær Uddannelse, og de faar militære Vaaben til Brug.

Der tales om at spare paa Militærvæsenets Omraade. Ja, der er en Maade, hvorpaa man kan spare paa Militærvæsenet ud over, hvad vort Forslag sparer. Det er ved at indskrænke Fredsstyrken, ved at indskrænke det Antal Soldater, der aarlig uddannes. Uddannelsesstyrken er Grundlaget; formindsker vi den, kan der spares yderligere paa Militærvæsenet. Men vi har ikke anset det for forsvarligt at spare ved yderligere at indskrænke den Styrke, hvis Størrelse i hver enkelt Del af Landet jeg har omtalt, naar den er størst, og naar den er mindst.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fandt det mærkeligt, at jeg brugte en Del Tid til at omtale en Meningsforskel, der havde været, sagde han, imellem „Social-Demokraten“ og „Politiken“ om Værnepligten. Grunden til, at jeg omtalte denne lille Episode, er den, at jeg vilde spørge det ærede Medlem, om de to Partier er blevet enige. De synes at være blevet enige. Det ærede Medlem sagde, at saa længe Socialdemokraterne ikke kendte Maaden, hvorpaa de Radikale vilde løse Opgaven, var de absolut og aldeles imod

den lejede Hær. Saa længe de ikke kendte Maaden. Nu kender det ærede Medlem Maaden, og saa vil jeg gerne stille mit Spørgsmaal igen til ham: Vil Socialdemokraterne nu gaa med til det radikale Forslag om den saakaldte frivillige Værnepligt? „Social-Demokraten“ kendte meget vel Maaden, den Gang den skrev i de stærkeste Udtryk imod denne Maade at tilvejebringe en Hær paa. „Politiken“ havde omhyggeligt forklaret „Social-Demokraten“, paa hvad Maade man vilde tilvejebringe Styrken; men „Social-Demokraten“ skrev: Vi staar paa vort Standpunkt, det er uforandret, vi vil ingen Hær have og mindst af alt en hvervet Hær, og dette er en hvervet Hær.

Jeg maa gaa ud fra, at Socialdemokraterne siden er blevet omvendt. Det er ikke meget, vi hører om Socialdemokraternes eget Forslag, det stolte Forslag om Afrustning. Vi har Afrustningens Vovemod, sagde det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, da han talte i Stockholm i Fjor; men foreløbig synes det ærede Parti ikke at have meget Mod paa at tale om denne Afrustning.

Om Venstres Forslag til en Hærlov bruges der fra Oppositionens Side Ord, som forekommer mig rent meningsløse. Der tales om, at ved den Ordning, vi foreslaar, vil man drage Faren ned over Landet; vi vil tilrettelægge et nyt 1864. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen spurgte: Er det nu forsvarligt at indrette vort Militærvæsen saaledes, at det maa drage os ind i den næste Krig? Hvad vil det sige? Hvad vil det sige, at det Forsvar, vi stiller Forslag om, har Udsigt til at drage os ind i den næste Krig? Vi foreslaar en mindre Hær end den, vi har, mindre Militær end det, vi har, meget mindre end det, det ærede Medlem Hr. P. Munch opererede med i 1914, da der var Krig i Europa. Tror ærede Medlemmer, at en Formindskelse af Hærapparatet vil drage Faren for den næste Krig ind over Landet? Hvad er Meningen med denne Udtalelse? Jeg kunde forstaa, om man fra et udpræget Officerssynspunkt havde den Opfattelse, at mindre Militær, en mindre Hær vilde staa som en Fare for Krig, men at man skal høre en saadan Udtalelse fra socialdemokratisk Side, det forstaar jeg ikke ganske.

Saa tales der meget og i stærke Ord